

Kulturna krajina brez kulturne vsebine

Okolje in mi – TV Slovenija I, 13. 9. 1998

Na prvem programu Televizije Slovenija smo 13. septembra gledali oddajo Okolje in mi, v kateri je profesor dr. Dušan Mlinšek hudo grajal bohinjske gozdove in gozdarje. Ker posnetka očitane 'barbarstva' v prispevku ni bilo mogoče videti, se profesorju lahko le čudimo. Dejansko ne vemo, kaj je bil povod za tako hude obtožbe, njegovi pogledi pa so med nami zbudili vrsto pomislekov.

Profesorju dr. Mlinšku se naša kulturna krajina ne zdi kulturna, ker ni porasla z zrelim gozdom. Poljedelstvo je zanj kastriranje krajine, pohabljanje narave, ropanje. Kultura naj bi bila tam, kjer ni človeka? Sprašujemo se ali se sam ni pripeljal po cesti? Ali profesor res živi tako, kot sam razlaga kulturni odnos do okolja - brez dobrin sodobnega sveta?

Bohinjski gozdarji trdimo, da pri nas pod zgornjo gozdno mejo ni vse tako črno. V oddaji nismo videli konkretnega bohinjskega gozdarskega barbarstva razen z mahom poraslega hudournika, kjer je prof. dr. Mlinšek sedel. Da pa javno razglablja, da Bohinj ni primeren za dopust, ta je pa res predebela, saj je v letu 1998 v telefonski anketi dosegel prvo mesto v priljubljenosti med turističnimi kraji v Sloveniji!

Podatki iz gozdnogospodarskih načrtov nam pokažejo, da je bohinjska krajina med najbolj gozdnatimi pri nas, bohinjski gozdovi pa nadpovprečno zarasli, s solidno lesno zalogo in številnimi drevesnimi velikani. Opravili smo popis najdebelejših dreves v Triglavskem narodnem parku, ki obsega skoraj vse Julijske Alpe, in Bohinj je očitno najbogatejše območje. Vodnik o drevesih velikanih smo v Gozdarskem društvu Bled izdali pred dvema letoma in je v prodaji.

Zanimiva je trditev prof. dr. Mlinška ob koncu oddaje, da se je slovenski gozd začel razvijati pred petde-

setimi leti, žal pa zadnja leta zopet propada. To se časovno povsem ujema s profesorjevo poklicno aktivnostjo. V oddaji se je dobesedno znesel nad stroko in svojimi učenci. Da ni prof. dr. Mlinšek zamenjal žledoloma za redno sečišče? Če je to ujmo napravil bohinjskim gozdarjem, potem je njegova krivda še večja in težje opravičljiva.

Zakaj se gospod profesor ni pozanimal pri domačih gozdarjih? Zaradi preteklih trenj pri izvajanju pretiranih sečenj na bohinjskem? Mogoče! Danes imajo bohinjski gozdovi dosti manjša bremena. Škodljive napake iz preteklosti je treba popraviti. In ne samo v Bohinju! Precej je gozdnogospodarskih načrtov v Sloveniji, v katerih so po osamosvojitvi prvič lahko zmanjšali bremena. Ves čas 'barbarstva' pa smo varovali študijske objekte, med drugim tudi tiste na Pokljuki. Tudi tako je bilo v minulih petdesetih letih!

Opravičljivo je, da je bilo Pohorje posekano, da pa sta bili v Bohinju še konec prejšnjega stoletja dve železarni, ki sta preko petsto let topili rudo z bohinjskim lesnim ogljem, tega prof. dr. Mlinšek noče vedeti, čeprav smo po njegovi želji objavili zgodovino bohinjskih gozdov.

Vemo, da je profesorjeva zamera bohinjskim gozdarjem stara. Tudi zato, ker nismo za obliko gozdnega gospodarjenja izbrali njegovega pojma. Naravni razvoj gozda je preveč dolgoročna zadeva, da bi gospodarjenje prilagajali vsakokratnemu profesorju. Načrtno gospodarjenje z bohinjskimi gozdovi pa je precej starejše od prof. dr. Mlinška.

Ivan Veber, dipl. inž. gozd.,
Tone Smukavec, dipl. inž. gozd.,
Lojze Budkovič, dipl. inž. gozd.